

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 9 stycznia 2018 r.

Poz. 120

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.I.743.119.2017.AD WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 4 stycznia 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.) oraz art. 28 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) **stwierdzam nieważność uchwały nr XXXIII/316/17 Rady Miejskiej w Grodkowie z dnia 29 listopada 2017 r.** w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów eksploatacji kruszywa w miejscowościach Gola Grodkowska i Więcmierzyce w Gminie Grodków, **w części tekstowej dotyczącej:**

- 1) § 6 pkt 2 (cyt.) „*nakazuje się wyznaczenie pasów ochronnych od wyrobiska*”;
- 2) § 6 pkt 4 (cyt.) „*dopuszcza się lokalizację zwalowisk nakładu na terenie pasów ochronnych*”;
- 3) § 6 pkt 7 (cyt.) „*dopuszcza się w pasie ochronnym wprowadzenie zieleni izolacyjnej*”;
- 4) § 9 ust. 1 pkt 11 (cyt.) „*dopuszcza się likwidację pasa ochronnego wzdłuż istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej niskiego napięcia w przypadku przeniesienia linii poza teren 2PG; zlikwidowany teren pasa ochronnego dopuszcza się przeznaczyć pod eksploatację złoża*”;
- 5) § 9 ust. 1 pkt 12 (cyt.) „*dopuszcza się pas ochronny zagospodarować zielenią izolacyjną w formie zwartej, z drzew i krzewów*”;
- 6) § 4 pkt 3 (cyt.) „*pasie ochronnym – należy przez to rozumieć pas terenu w granicach którego, ze względu na ochronę terenów sąsiednich nie należących do użytkowania wyrobiska, wydobywanie kopalni może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę terenów sąsiednich*”;
- 7) § 9 ust. 2 pkt 9 lit. a-h – **w całości**;
- 8) § 6 pkt 6 w zakresie słów (cyt.) „*zgodnie z warunkami koncesji*”;
- 9) § 7 pkt 5 w zakresie słów (cyt.) „*zgodnie z warunkami koncesji*”;
- 10) § 9 ust. 1 pkt 1 w zakresie słów (cyt.) „*zgodnie z koncesją na wydobycie kruszywa naturalnego wydaną*”;
- 11) § 9 ust. 1 pkt 6 w zakresie słów (cyt.) „*zgodnie z projektem zagospodarowania złoża i planami ruchu kopalni sporządzonymi*”;
- 12) § 14 w zakresie słów (cyt.) „*według warunków określonych w koncesji*”.

UZASADNIENIE

Na sesji 29 listopada 2017 r. Rada Miejska w Grodkowie, podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów eksploatacji kruszywa w miejscowościach Gola Grodkowska i Więcmierzyce w Gminie Grodków.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do organu nadzoru 5 grudnia 2017 r., w celu oceny jej pod kątem zgodności z przepisami prawa.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, organ nadzoru pismem z 27 grudnia 2017 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomił Przewodniczącego Rady Miejskiej w Grodkowie o wszczęciu z urzędu postępowania nadzorczego.

W dniu 2 stycznia 2018 r. do tutejszego organu wpłynęły wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Miejskiej w Grodkowie (pismo z dnia 2 stycznia 2018 r. znak BR.0711.1.2018).

Po przeanalizowaniu przedmiotowej uchwały oraz załączonej do niej dokumentacji, a także przepisów prawa stwierdzono następujące naruszenia prawa:

- 1) **art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących projektów zagospodarowania złóż (Dz. U. z 2012 r. poz. 511) poprzez brak wydzielenia terenów liniami rozgraniczającymi tereny o różnych przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania w stosunku do pasów ochronnych od wyrobiska.**

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania.

Natomiast przedmiotowa uchwała ustala nakaz wyznaczenia pasów ochronnych od wyrobiska w § 6 pkt 2. W nawiązaniu do powyższego przedmiotowa uchwała dopuszcza lokalizację zwałowisk nakład na terenie pasów ochronnych w § 6 pkt 4, a także wprowadzenie zieleni izolacyjnej w § 6 pkt 7 przedmiotowego planu. Ponadto w § 9 ust. 1 pkt 11 przedmiotowa uchwała dopuszcza likwidację pasa ochronnego wzdłuż istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej w przypadku przeniesienia linii poza teren 2PG. Dodatkowo w § 9 ust. 1 pkt 9 przedmiotowej uchwały, ustala się nakaz zachowania pasu ochronnego o minimalnych szerokościach od pozostałych terenów graniczących z terenami 1PG, 2PG i 3PG.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, iż dochodzi w tym momencie do wewnętrznej sprzeczności z przepisami art. 15 ust. 2 i 3 dotyczącymi nakazów w miejscowym planie określenia przeznaczenia terenów, które powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania. W przepisie tym doszło do wewnętrznej sprzeczności, ponieważ rada gminy najpierw postanowiła o przeznaczeniu podstawowym, natomiast dodatkowo na bliżej nieokreślonym w tekście jak i na rysunku obszarze ustala nakaz wyznaczenia pasów ochronnych od wyrobiska.

Tak sformułowany przepis powoduje, że nie sposób z niego wyprowadzić normy prawnej, która mogłaby się ostać w obrocie prawnym. Skoro ustawodawca nakazał w planie miejscowym określić przeznaczenie terenu w sposób jasny, a mianowicie wszystkie tereny o różnym sposobie zagospodarowania w przedmiotowym planie winny zostać wydzielone liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub sposobie zagospodarowania w tym teren przewidziany na wyznaczenie pasu ochronnego od wyrobiska z dopuszczeniem lokalizacji zieleni izolacyjnej oraz zwałowisk nakładu wraz z wyznaczeniem ww. terenów na rysunku planu.

Wobec tego, tak skonstruowany przepis nie spełnia wymogu określenia przeznaczenia terenu w sposób jasny i niebudzący wątpliwości, a wręcz może powodować niemożliwość jego zastosowania (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 lipca 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 309/13).

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga fakt, iż zgodnie z dyspozycją § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących projektów zagospodarowania złóż (Dz. U. z 2012 r. poz. 511), **projektowanie filarów ochronnych**, wskazanie obiektów objętych ochroną, uzasadnienie ich granic oraz określenie warunków ewentualnej eksploatacji złoża **objętego filarem ochronnym** to etap sporządzania projektu zagospodarowania złoża. Nie jest zatem rolą organu gminy na etapie sporządzania planu miejscowego podejmować decyzje, czy możliwa będzie eksploatacja złoża objętego filarem ochronnym i na jakich warunkach. Są to bowiem kompetencje przewidziane dla odrębnego organu, w tym organu koncesyjnego (por. wyrok WSA w Gliwicach z 16 listopada 2016 r. sygn. II SA/GI 932/16).

Przywołanie ww. przepisu rozporządzenia potwierdza tylko pogląd, że relacje do nieruchomości znajdujących się na powierzchni ziemi, a co za tym idzie również do sposobów ich zagospodarowania przestrzennego, są skutkiem dalszych etapów prac związanych z eksploatacją złoża. Zatem wyznaczenie ww. terenów ochronnych może mieć miejsce dopiero na etapie wystąpienia o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, o czym mowa

w art. 22-26 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo Geologiczne i Górnicze (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 2126 ze zm.) (por. NSA z dnia 20 maja 2015 r. sygn II OSK 394/15, wyrok WSA w Gliwicach z dnia 13 kwietnia 2017 r. sygn. II SA/GI 124/17, wyrok NSA z 13 listopada 2012 r. sygn. II OSK 2443/12).

Nie można zatem już na etapie planu miejscowego, wprowadzać warunków ograniczających eksploatację. To nie plan miejscowy, stanowiący akt prawa miejscowego jest dokumentem właściwym do wprowadzania ww. ustaleń, a stosowne dokumenty, o których mowa w prawie geologicznym i górniczym. W planie miejscowym winno się określić jedynie przeznaczenie terenu zgodnie z zapisami art. 15 ust. 2 u.p.z.p.

W nawiązaniu do powyższego, tut. organ stoi na stanowisku, iż nie jest rolą organu gminy już na etapie sporządzania planu miejscowego podejmowanie decyzji zarezerwowanych dla innych organów, w tym organu koncesyjnego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 stycznia 2017 r. sygn. akt II OSK 2542/16).

Ponadto zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie, niedopuszczalnym jest umieszczanie w planie norm otwartych, umożliwiających przejęcie bądź uzupełnienie planistycznych kompetencji gminy przez organy właściwe do wydania decyzji związanych z realizacją inwestycji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 listopada 2010 r., sygn. II SA/Wr 375/10).

Mając na względzie powyższe, w ocenie organu nadzoru doszło do **istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego** i w konsekwencji powoduje to konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w tym zakresie.

2) art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. w zw. z art. 26 ust. 3 oraz art. 30 ust. 1-3 oraz art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne w zw. z § 115 i § 118 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad Technik Prawodawczych” (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 283) poprzez przekroczenie kompetencji rady gminy w zakresie ustalenie wymagań prowadzenia eksploatacji zgodnie z odrębnymi decyzjami wydawanymi przez odrębną jednostkę administracyjną.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, **terenów górniczych**, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

Przedmiotowa uchwała zawiera szereg ustaleń odnoszących się do innych aktów prawa uzyskiwanych np. w formie decyzji administracyjnej i odrębnych zasadach ich sporządzania niż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

- § 6 pkt 6 (cyt.) „*po zakończeniu eksploatacji nakazuje się rekultywację terenu zgodnie z warunkami koncesji: dopuszcza się kierunek rekultywacji rolno-wodno-leśny*”,
- § 7 pkt 5 (cyt.) „*nakazuje się rekultywację terenu zgodnie z warunkami koncesji: dopuszcza się kierunek rekultywacji rolno-wodno-leśny*”,
- § 9 ust. 1 pkt 1 (cyt.) „*nakazuje się prowadzenie eksploatacji złoża w ramach obszaru górniczego zgodnie z koncesją na wydobycie kruszywa naturalnego wydaną w oparciu o przepisy odrębne*”,
- § 9 ust. 1 pkt 6 (cyt.) „*eksploatację kopaliny nakazuje się prowadzić zgodnie z projektem zagospodarowania złoża i planami ruchu kopalni sporządzonymi na podstawie przepisów odrębnych*”,
- § 14 (cyt.) „*po zakończeniu eksploatacji nakazuje się przeprowadzanie rekultywacji na terenach oznaczonych na rysunkach planu symbolami: 1PG, 2PG, 3PG według warunków określonych w koncesji*”.

Należy zaznaczyć, iż procedura sporządzania oraz elementy składowe takich aktów, jak koncesja na wydobycie złoża, program zagospodarowania złoża oraz plan ruchu kopalni **regulują** akty prawa wyższego rzędu, w szczególności prawo geologiczne i górnicze, ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Odnosząc się do ustaleń zawartych w § 9 ust. 1 pkt 6 przedmiotowej uchwały, które odwołują się do konieczności eksploatacji kopaliny zgodnie z projektem zagospodarowania złoża i planami ruchu kopalni, wskazać w tym miejscu należy na zapisy art. 26 ust. 3 ustawy prawo geologiczne i górnicze, które wskazuje, iż do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złóż, dołącza się **projekt zagospodarowania złoża**, określający wymagania w zakresie racjonalnej gospodarki złożem kopaliny, w szczególności przez

kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopaliny towarzyszących, oraz technologii eksploatacji zapewniającej ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko.

Ponadto, należy mieć na względzie art. 108 ust. 1 p.g.i.g., który stanowi, iż plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. Dodatkowo należy mieć na względzie dyspozycję art. 108 ust. 7 p.g.i.g., zgodnie z którym wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót objętych planem, a jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej 2 organów nadzoru górniczego – organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego. Ponadto zgodnie z art. 108 ust. 11, plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.

Mając na uwadze ww. przepisy prawa, podkreślenia wymaga fakt, iż wymóg sporządzenia projektu zagospodarowania złoża stanowi przede wszystkim składowy element procedury uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny, natomiast plan ruchu zakładu górniczego stanowiony jest odrębną decyzją administracyjną. W nawiązaniu do powyższego tut. organ stoi na stanowisku, iż niedopuszczalnym jest wprowadzanie ustaleń powołujących się na odrębne decyzje administracyjne, na etapie opracowania planu miejscowego. Plan miejscowy jako akt prawa miejscowego nie stanowi właściwego dokumentu do wprowadzania powyższych regulacji, które stanowią przedmiot odrębnych decyzji administracyjnych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności faktyczne i prawne, tut. organ stoi na stanowisku, iż zapisy miejscowego planu nakładające obowiązek stosowania się do odrębnych oraz bliżej niesprecyzowanych decyzji, dla których przewidziano odrębną procedurę wydawania stanowią przekroczenie kompetencji rady gminy, gdyż organ uchwalający przedmiotowy plan nie jest właściwym do przesądzenia i rozstrzygnięcia w ww. zakresie.

Niezależnie od powyższego odrębne ustalenia zawarte w § 6 pkt 6, § 7 pkt 5, § 9 ust. 1 pkt 1, § 9 ust. 1 pkt 6, § 14 przedmiotowej uchwały przesądzają o prowadzeniu działalności wydobywczej zgodnie z warunkami koncesji.

W tym miejscu należy mieć na względzie zapisy art. 21 ust. 1 pkt 2 p.g.i.g., które obligatoryjnie przesądzają, iż działalność w zakresie wydobywania kopaliny ze złóż może być wykonywana po uzyskaniu koncesji. Ponadto regulacje art. 22 ust. 1, 2 oraz 4 p.g.i.g. określają, iż koncesji na wydobywanie kopaliny złóż udziela w zależności od kompetencji minister właściwy do spraw środowiska, starosta lub marszałek województwa. Ponadto art. 30 u.p.g.i.g. przesądza o treści koncesji na wydobycie, która powinna zawierać:

- rodzaj i sposób wykonywania zamierzonej działalności,
- przestrzeń, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność,
- czas obowiązywania koncesji,
- termin rozpoczęcia działalności określonej koncesją, a w razie potrzeby, przesłanki, których spełnienie oznacza rozpoczęcie działalności.

W nawiązaniu do ww. przepisów prawa koncesja może określać inne wymagania dotyczące wykonywania działalności objętej koncesją, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska. Ponadto koncesja nie zwalnia z obowiązków określonych odrębnymi przepisami, w tym uzyskania przewidzianych nimi decyzji.

Zatem przesądzenie o konieczności wydania decyzji administracyjnej dotyczącej wydania koncesji na wydobywanie kopaliny jest podyktowane przepisami aktu prawa wyższego rzędu niż aktu prawa miejscowego.

Na gruncie przedmiotowej sprawy, tut. organ podkreśla, że żaden przepis prawa nie może obligować organu administracyjnego właściwego do wydania koncesji (mieć wiążącej mocy) do podjęcia określonej treści rozstrzygnięcia. Regulacje zawarte w prawie geologicznym i górniczym wskazują, iż kompetencje zostały przyznane organom wydającym koncesję na zasadzie wyłączności, a decyzja administracyjna jest wyłączną formą prawną rozstrzygnięcia o tej kategorii sprawach.

Zatem należy stwierdzić, iż powołanie się w akcie prawa miejscowego na obowiązek prowadzenia działalności górniczych zgodnie z koncesją na wydobycie, stoi w sprzeczności z ww. przepisami prawa dotyczącymi udzielania koncesji w drodze odmiennej niż miejscowy plan decyzji administracyjnej, wydanej przez odrębny organ koncesyjny.

Powyższa materia dotycząca procedury sporządzenia dokumentacji geologicznej, tj. koncesji na wydobywanie złoża, planu ruchu kopalni oraz projekt zagospodarowania złoża uregulowana została w prawie górniczym i geologicznym. Żaden z przepisów prawa nie uprawnia organów gminy do powoływania się na odrębną decyzję administracyjną w planie miejscowym.

W nawiązaniu do powyższego, tut. organ stoi na stanowisku, iż nie można zatem już na etapie planu miejscowego, wprowadzać warunków ograniczających eksploatację. To nie plan miejscowy, stanowiący akt prawa miejscowego jest dokumentem właściwym do wprowadzania ww. ustaleń, a stosowne dokumenty i decyzje, o których mowa w prawie geologicznym i górniczym. W planie miejscowym winno się określić jedynie przeznaczenie terenu zgodnie z zapisami art. 15 ust. 2 u.p.z.p. Nie jest rolą organu gminy już na etapie sporządzania planu miejscowego podejmowanie decyzji zarezerwowanych dla innych organów, w tym organu koncesyjnego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 stycznia 2017 r. sygn. akt II OSK 2542/16).

Ponadto zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie, niedopuszczalnym jest umieszczanie w planie norm otwartych, umożliwiających przejęcie bądź uzupełnienie planistycznych kompetencji gminy przez organy właściwe do wydania decyzji związanych z realizacją inwestycji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 listopada 2010 r., sygn. II SA/Wr 375/10).

Dodatkowo należy mieć na względzie, iż ww. ustalenia przedmiotowego planu stanowią powtórzenie regulacji prawa geologicznego i górniczego. Mając na uwadze art. 118 zasad technik legislacyjnych, w rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych. Ponadto § 115 w zw. z § 143 ww. rozporządzenia jednoznacznie przesądza, iż w akcie prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym).

Mając na względzie powyższe, tut. organ stoi na stanowisku, iż powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może prowadzić do odmiennej, czy wręcz sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony, czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Ponadto interpretacja takiej powtórzonej regulacji w kontekście uchwały, w której je powtórzono, może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 7 kwietnia 2011 roku, sygn. akt II SA/Bd 1536/10), bądź ograniczyć się do stosowania tylko i wyłącznie w wymienionej sytuacji.

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż doszło do **istotnego naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**, które skutkować musi koniecznością stwierdzenia nieważności analizowanej uchwały w ww. zakresie.

Wojewoda Opolski podkreśla, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa powszechnie obowiązującego musi spełniać wysokie wymagania stawiane tej kategorii aktów normatywnych oraz odpowiadać standardom legalności. Ustawodawca przyjął w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, że *istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub jej części*.

O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa wyższego rzędu, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Organ nadzoru po analizie przedłożonej uchwały wraz z załącznikami stwierdza, iż, brak jednoznacznego ustalenia podstawowego terenu o różnym przeznaczeniu bądź zasadach zagospodarowania, powoływanie się na odrębne decyzje administracyjne będą stanowić **istotne naruszenie zasad i trybu sporządzania planu miejscowego i skutkować musze stwierdzeniem nieważności w części tekstowej dotyczącej:**

- 1) § 6 pkt 2 (cyt.) „*nakazuje się wyznaczenie pasów ochronnych od wyrobiska*”;
- 2) § 6 pkt 4 (cyt.) „*dopuszcza się lokalizację zwałowisk nakładu na terenie pasów ochronnych*”;
- 3) § 6 pkt 7 (cyt.) „*dopuszcza się w pasie ochronnym wprowadzenie zieleni izolacyjnej*”;

- 4) § 9 ust. 1 pkt 11 (cyt.) „*dopuszcza się likwidację pasa ochronnego wzdłuż istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej niskiego napięcia w przypadku przeniesienia linii poza teren 2PG; zlikwidowany teren pasa ochronnego dopuszcza się przeznaczyć pod eksploatację złoża*”;
- 5) § 9 ust. 1 pkt 12 (cyt.) „*dopuszcza się pas ochronny zagospodarować zielenią izolacyjną w formie zwartej, z drzew i krzewów*”;
- 6) § 4 pkt 3 (cyt.) „*pasie ochronnym – należy przez to rozumieć pas terenu w granicach którego, ze względu na ochronę terenów sąsiednich nie należących do użytkowania wyrobiska, wydobywanie kopalin może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę terenów sąsiednich*”;
- 7) § 9 ust. 2 pkt 9 lit. a-h – **w całości**;
- 8) § 6 pkt 6 w zakresie słów (cyt.) „**zgodnie z warunkami koncesji**”;
- 9) § 7 pkt 5 w zakresie słów (cyt.) „**zgodnie z warunkami koncesji**”;
- 10) § 9 ust. 1 pkt 1 w zakresie słów (cyt.) „**zgodnie z koncesją na wydobycie kruszywa naturalnego wydaną**”;
- 11) § 9 ust. 1 pkt 6 w zakresie słów (cyt.) „**zgodnie z projektem zagospodarowania złoża i planami ruchu kopalni sporządzonymi**”;
- 12) § 14 w zakresie słów (cyt.) „**według warunków określonych w koncesji**”.

Wojewoda posiada jedynie uprawnienie do stwierdzenia nieważności przepisów uchwały niezgodnych z przepisami powszechnie obowiązującymi i nie może wydanym rozstrzygnięciem zmieniać ustaleń rady gminy.

Organ nadzoru w przypadku stwierdzenia, że wadliwe są wyłącznie niektóre postanowienia i zapisy uchwały planistycznej, winien ograniczyć się do stwierdzenia nieważności badanej uchwały tylko w części odnoszącej się do tych nieprawidłowości. Warunkiem podjęcia takiego rozstrzygnięcia jest jednak ustalenie, że pozostała niewadliwa część uchwały może nadal funkcjonować w obrocie prawnym, a wyeliminowanie nieprawidłowych postanowień nie zaburzy spójności całego aktu, ani też nie spowoduje dezintegracji ustaleń planistycznych w pozostałym zakresie. Wojewoda Opolski nie znalazł podstaw do stwierdzenia nieważności ww. uchwały w pozostałym zakresie.

Stwierdzenie nieważności w części uchwały nr XXXIII/316/17 Rady Miejskiej w Grodkowie z dnia 29 listopada 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów eksploatacji kruszywa w miejscowościach Goła Grodkowska i Więcmierzyce w Gminie Grodków, określonej przedmiotowym rozstrzygnięciem, pozostaje bez wpływu na pozostały zakres tejże uchwały.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Z-ca Dyrektora Wydziału
Infrastruktury i Nieruchomości

Krzysztof Cieciora